

Sakramentalna ispovijed

Razmatraj kako Božja pravednost obiluje milosrđem. Ljudski sud kažnjava počinioca koji priznaje, Božji mu sud mu opršta. Blagoslovljen bio sakramenat pomirenja.

7.04.2011.

Ispljuni je!

Iskrenost je neophodno potrebna da bi se napredovalo u sjedinjenju s Bogom. Ako u tebi, sine moj, živi kakva “grdoba”, ispljuni je! Odmah

reci, kako te uvijek savjetujem, ono
što ne bi želio da se zna. Nakon što se
“grdoba” u Ispovijedi ispljune, kako
se dobro osjeća!

Kovačnica, 193

Čudo Ljubavi Božje

Ponavljam: Ne gubi odvažnost, jer
Krist, koji nam je na

Križu oprostio, i dalje nam pruža
svoje opraštanje u Sakramentu

Pokore i uvijek imamo zagovornika
kod Oca: Isusa Krista, pravednika. On
je žrtva pomirnica za naše grijeha;

ne samo za naše nego za grijeha
svega svijeta (1 Iv 2,1-2.),

kako bismo izvojevali Pobjedu.

Naprijed, pa ma šta se dogodilo.
Uhvati čvrsto Božju

ruku i sjeti se da Bog bitke ne gubi.
Ako se jednom od Njega

udaljiš, onda se ponizno vrati, a to
znači: počinjati,

uvijek iznova počinjati, svakog dana
a i više puta na dan

vratiti se kao izgubljeni sin i podići
raskajano srce u Ispovijedi

koja je pravo čudo Ljubavi Božje.

Ovim divnim Sakramentom
Gospodin čisti tvoju dušu

i ispunja te radošću i snagom da ne
sustaneš u Borbi i da

se uvijek iznova vratiš Bogu, pa
makar ti se sve činilo

zamračeno. Osim toga, Majka Božja,
koja je i naša majka,

čuva te svojom majčinskom skrblju i
učvršćuje tvoje korake.

Bog ide ususret i opršta nam.

Radost je kršćansko

dobro. Jedino kad se Bog vrijeda,

ona nestaje: jer grijeh je posljedica
egoizma, a egoizam je

uzrok žalosti. No čak i onda radost
ostaje još u jednom kutu

duše, jer jedno je sigurno: Bog i
njegova Majka ljudi nikad

ne zaboravljuju. Kad se obratimo,
kad se naše srce raskaje,

kad se mi očistimo u svetom
sakramentu pokore, onda nam

Bog ide ususret i opršta nam; i
žalosti više nema: i dolikuje

veseliti se i radovati, jer tvoj brat
bijaše mrtav i opet oživje,

bijaše izgubljen i nađe se (Lk 15,32).

Susret s Kristom, 178

Razgovor s Bogom

Sakramentalna ispovijed nije ljudski dijalog, već razgovor s Bogom; ona je sud pred Božjom

nepogrešivom pravednošću, te prije svega pred samilošću

onog dragog suca kojemu nije do smrti bezbožnikove, nego

da se odvrati od zloga puta svojega i da živi (Ez 33,11).

Susret s Kristom, 78

Neka je blagoslovljen Bog, govorio si odmah nakon sakramentalne Ispovijedi. I mislio si: kao da sam se ponovno rodio.

Potom si ozbiljno nastavio: *Domine, quid me vis facere?*“ – Gospodine, što želiš da uradim?

I sam si sebi odgovorio: uz tvoju milost, iznad svega i svih, izvršit ću tvoju

Presvetu Volju - *Serviam* – bezuvjetno ću ti služiti!

Kovačnica, 238

Božje oproštenje

Pišeš mi da si dospio, konačno, do isповјedaonice i da si

osjetio poniženje što si morao otvoriti kloaku – baš tako

si rekao! – svoga života pred jednim “čovjekom”.

Kada ćeš iskorijeniti to lažno poštovanje koje

imaš prema samom sebi? Tada ćeš ići na isповijed

zadovoljan što se možeš pokazati kakav jesi, pred

tim “čovjekom” posvećenim – drugim Kristom,

samim Kristom! – koji ti daje odrješenje, Božje

oproštenje.

Brazda, 45
